

תת"ע 6613/10/19 - מדינת ישראל נגד כראם ראבוס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6613-10-19 מדינת ישראל נ' ראבוס
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כראם ראבוס

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

הנני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 02/06/19 בשעה 11:35, נהג על משאית שעה שהוא אינו מורשה לנהוג בה וללא פוליסת ביטוח תקפה. על אופנוע שנמצא לא תקין ע"י שוטר שהוא בוחן תנועה ולכן נאסר לשימוש, כל זאת בניגוד לסעי' 10(א) לפקודת התעבורה {נוסח חדש} (להלן: "**הפקודה**") וסעי' 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי. הנאשם כפר במיוחס לו.

3. דין והכרעה:

לעניות דעתי, הצליח הנאשם לערער את גרסת המאשימה.

לפי גרסתו, ובהמשך לסיכומיו, הציג הנאשם אסמכתאות לפיהן רכש מספר ימים לפני יום האירוע (31.5.19) את המשאית והעגלה מאדם אחר והוצג לו כי מופיע ברישיון הרכב המזויף לטענתו כי מדובר בעגלה של 3.5 טון ובהתאם הועברה הבעלות על שמו של הנאשם.

לפיכך, לא ידע הנאשם כי מדובר על משאית עם עגלה בעלת משקל של 4 טון כפי שהובהר לו ביום האירוע ע"י השוטר.

גרסה זו של הנאשם תואמת לתגובתו בהזמנה לדין כי קנה את המשאית בידעה כי משקל העגלה עד 3.5 טון כפי שמופיע בצילום רישיון הרכב שהציג לביהמ"ש.

כמו כן, גרסת הנאשם אף מתחזקת לאור העובדה כי מספר ימים לאחר האירוע והבנתו כי נמכר לו רכב שאינו תואם לרישיון נהיגתו (6.6.19), מכר חזרה את המשאית לאותו אדם ממנו קנה (כמופיע במסמכי הנאשם).

בהתאם, עולה כי הסתמך הנאשם על צילום רישיון הרכב בו מופיע המשקל השגוי (והמזויף לטענתו), ולא על האמור ברישיון הרכב המקורי (כפי שטענה המאשימה בסיכומיה בהתאם לתיעוד השוטר).

לפיכך, ולאור טענת המאשימה לעבירת אחריות קפידה בסיכומיה, הרי שניתן לראות בהתנהגות הנאשם כטעות במצב הדברים כאמור **בסעיף 34 לחוק העונשין תשל"ז-1977** (להלן: "**חוק העונשין**") הפוטרת אותו מאחריות פלילית למעשיו.

כידוע, הגנת "**טעות במצב דברים**" מבוססת על עקרון בסיסי במשפט הפלילי ולפיו אין להטיל אחריות עונשית ללא קיומו של יסוד נפשי. המחוקק מעניק משקל מכריע לנקודת מבטו **הסובייקטיבית** של מבצע העבירה וקובע כי במידה ואכן מוכח כי הוא טעה במצב הדברים ודימה מציאות שונה מזו הריאלית, יש לבחון את אחריותו הפלילית כאילו ביצע את העבירה בתנאים אותם הוא דימה בשעת המעשה (ע"פ **2553/15 קבלאן האדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.08.2016)**).

כאשר בעבירת תעבורה עסקינן, הרי שמדובר בעבירה מסוג "אחריות קפידה" ולכן על הנאשם להראות כי טעותו הנטענת היא כנה, הוא פעל ללא רשלנות, ללא מחשבה פלילית ועשה כל שניתן למנוע העבירה (**תת"ע (תעבורה ב"ש) 11918-11-18 מדינת ישראל נ' אטדגי שי (נבו 15.09.2019)**).

ומן הכלל אל הפרט, סבורני כי טעה הנאשם לחשוב כי המשאית שרכש עם העגלה, כפי שהוצג לו בצילום רישיון הרכב, תואמת למשקל של 3.5 טון ואמורה להיות אף תואמת לאמור ברישיון נהיגתו. בשל כך, ולאור העובדה כי לאחר שגילה הנאשם על הטעות פעל ממידית לתקנה ולמכור חזרה את המשאית שרכש, הרי שעליו ליהנות מהפטור שמעניק הסעיף בשל כך מאחריות פלילית.

4. סיכומי של דבר:

מאחר ונטל השכנוע רובץ לאורך כל הדרך על כתבי המאשימה, לא ניתן לשלול גרסתו של הנאשם באשר לשרשרת העובדות שהובילו אותו לקנות ולנהוג על המשאית בידעה שגויה באשר למשקל המותר. כאמור לעיל, עולה כי הנאשם ביצע טעות במצב הדברים כאמור **בסעיף 34 לחוק העונשין** ועל כן יש מקום במקרה דנן

לזכותו מחמת הספק.

המזכירות תשלח העתק מהכרעת דין זו לצדדים בפקס.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשפ"ב, 03 פברואר 2022, בהעדר הצדדים